

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej, v právnej veci žalobcu **S.** zastúpeného advokátkou JUDr. J. proti žalovanému **Ing. J.** správca konkurznej podstaty úpadcu M. zastúpeného advokátom JUDr. J. o určenie pravosti pohľadávky vo výške 2 050 546 Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2007 č. k. 61 Cbi 187/01-53, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2007 č. k. 61 Cbi 187/01-53 **sa potvrdzuje.**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislava rozhodnutím z 15. februára 2007 č. k. 61 Cbi 187/01-53 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal určenia, že časť prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní vo výške 2 020 546 Sk je oprávnená a zistená. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca si svoju daňovú pohľadávku voči obchodnej spoločnosti A. zabezpečil zriadením záložného práva k pohľadávke, ktorú mala táto spoločnosť voči úpadcovi. Žalobca ako záložný veriteľ prihlásil do konkurzného konania pohľadávku v sume 2 050 546 Sk ako pohľadávku proti

podstate. Súd prvého stupňa sa stotožnil s obranou žalovaného, že žalobcovi záložné právo zaniklo, pretože nepodal žiadosť o registráciu tohto záložného práva v registri záložných práv do 30. júna 2003. Poukázal na ustanovenie § 151g Občianskeho zákonníka v znení platnom od 1. januára 2003 (ak záložné právo vzniklo rozhodnutím správneho orgánu, registrácia sa vykoná na základe rozhodnutia príslušného správneho orgánu), na ustanovenia § 71 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb., v znení platnom do 30.11.2001, podľa ktorého môže správca dane na zabezpečenie daňového nedoplatku zriadiť záložné právo k veciam daňového dlžníka alebo ručiteľa alebo k pohľadávke daňového dlžníka. Záložné právo k pohľadávke je účinné voči poddlžníkovi, ak je poddlžník o tom písomne vyrozumený a ďalej poukázal na ustanovenia § 71 ods. 5 cit. zákona, podľa ktorého ustanovenia osobitného predpisu o záložnom práve sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak. Týmto osobitným predpisom je Občiansky zákonník, ktorý od 1.1.2003 zaviedol povinnosť registrácie záložných práv v Notárskom centrálnom registri záložných práv, pričom záložné práva, ktoré vznikli pred týmto termínom a na vznik ktorých sa vyžaduje registrácia, sa museli registrovať do 30.6.2003, inak zanikli (§ 879e ods. 2 Občianskeho zákonníka).

O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešný žalovaný náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa na základe riadne zisteného skutkového stavu vec nesprávne právne posúdil. V čase, keď bola popretá pohľadávka žalobcu na prieskumnom pojednávaní 28. septembra 2001, novela Občianskeho zákonníka ešte nebola platná. K platnosti záložného práva sa nevyžadovala registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Teda právo v roku 2001 existovalo, a preto sa následne žalovaný nemôže domáhať neexistencie práva s poukazom na právnu úpravu, ktorá v čase popretia pohľadávky ešte neexistovala. Odvolateľ tiež namietal, že v Občianskom zákonníku nie je uvedené, kto je povinný rozhodnutie na registráciu predložiť. Žalobca vznik svojho práva úpadcovi písomne oznámil listami z 15. januára 2001 a z 12. novembra 2001, pričom k nim priložil všetky dôkazy, preukazujúce vznik práva čo do dôvodu a výšky. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil

a rozhodol, že pohľadávka žalobcu, prihlásená v konkurznom konaní vo výške 2 050 546 Sk, je oprávnená a zistená.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil žalobca, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Odvolací súd preto vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Prihláškou z 15. januára 2001 si žalobca voči úpadcovi uplatnil daňovú pohľadávku v sume 3 307 772 Sk, ktorú žalovaný na prieskumnom pojednávaní poprel vo výške 2 050 546 Sk. Popretá časť predstavuje výšku daňovej pohľadávky, ktorú má žalobca voči svojmu daňovému dlžníkovi A. (veriteľa úpadcu), na ktorú žalobca podľa § 71 zákona č. 511/1992 Zb. vydal rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva. Daňový dlžník A., je konkurzným veriteľom, keďže túto pohľadávku prihlásil voči úpadcovi v konkurznom konaní, preto sa stal aj konkurzným veriteľom úpadcu.

Z uvedeného vyplýva, že žalobou uplatnený nárok o určenie pravosti a výšky pohľadávky, ktorú žalobca prihlásil v konkurznom konaní, nie je pohľadávkou voči úpadcovi, nie je preto veriteľom úpadcu z titulu predmetnej pohľadávky. Zriadením záložného práva na popretú peňažnú pohľadávku si žalobca zabezpečil voči daňovému dlžníkovi A. plnenie daňového dlhu (tzv. zabezpečovacia funkcia) a súčasne v prípade jeho neplnenia možnosť domáhať sa uspokojenia z pohľadávky (tzv. uhradzovacia funkcia), ktorá je predmetom záložného práva (§ 151a Občianskeho zákonníka) a práve naplnenia tejto funkcie sa žalobca domáhal.

V priebehu konkurzného konania došlo k zmene právnych ustanovení Občianskeho zákonníka, o.i. aj záložného práva zákonom č. 526/2002 Z.z., ktoré nadobudli právnu účinnosť od 1. januára 2003. Na vznik záložného práva sa vyžadovala jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv

zriadeného podľa osobitného zákona (§ 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podľa poslednej vety § 151g ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodnutie o zriadení záložného práva bol povinný predložiť na registráciu žalobca, ktorý ako správny orgán záložné právo zriadil. Túto registráciu bol povinný predložiť do 30. júna 2003 pod následkom zániku záložného práva (§ 879e ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 526/202 Z.z.).

Je nepochybné, že žalobca registráciu záložného práva v lehote do 30. júna 2003 nepodal, preto záložné právo na daňovú pohľadávku mu zaniklo.

Odvolačí súd sa stotožnil s právnym stanoviskom súdu prvého stupňa, že záložné právo na peňažnú pohľadávku, prihlásenú konkurzným veriteľom A. zaniklo. Preto rozhodol vecne správne, keď návrh ako nedôvodne podaný zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvereného dôvodu napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože v odvolacom konaní si náhradu trov neuplatnil, odvolací súd ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 15. mája 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu